

„Naar mijn mening zullen artsen, die reeds 5 of 6 jaar ervaring hebben (ook bij de berekening van het salaris telt de ancienniteit mee), met goede algemene ontwikkeling, het meeste profiteren. Zij hebben dan de kans hun ervaring door harde en intensieve arbeid te vergroten, terwijl zij tevens in die drie jaar wat kunnen oversparen om thuis een praktijk te beginnen. Maar ik leg er de meeste nadruk op, dat men alle illusies van het vroegere behagelijke tropenleven (met een bediende naast zich en een glas whisky in de hand) moet laten varen. Men moet zich instellen op een primitief, hard, dikwijls eenzaam leven onder moeilijke omstandigheden, met een vreemde taal en een vreemde mentaliteit. Maar indien vrouw en man beiden een onweerstaanbare lust hebben iets van de wereld „buiten Verona” te zien, en indien beiden in het bezit zijn van een goede gezondheid, die het vochtige tropen-klimaat verdraagt, en bovendien van een onverslijtbaar humeur en geduld, en enigszins fatalistisch zijn ingesteld, ja, waarom zou men dan niet zijn krachten in dienst stellen van de mensheid en Aesculapius, hier in dit land waar de behoefte zo groot is.”

J. J. VAN LOGHEM

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten.

EERBIED VOOR DE STOFFELIJKE RESTEN VAN DE MENS

Een een dezer dagen ontvangen circulaire begint aldus: „Ons is gebleken, dat veel artsen en studenten het op prijs stellen in het bezit te komen van een exclusieve asbak, welke wij vervaardigen uit fragmenten van menselijke schedels”.

Ik vertrouw, dat de firma, die dit artikel in de handel brengt, het in deze zin, terwille van de reclame, niet al te nauw genomen heeft met de waarheid. Ik hoop, dat het bezit van een dergelijke asbak ten hoogste een exclusief geval zal blijken.

Rotterdam, 10 Augustus 1952

M. ELZAS

CLINIEK VAN POLIOMYELITIS ANTERIOR ACUTA; DE EERSTE, NIET-PARALYTISCHE PHASE

Als kleine aanvulling van het belangwekkende artikel van prof. PRICK¹, zou ik willen vermelden, dat bij de diagnostiek van meningitis het zo genaamde femurknijpsymptoom voor ons van grote waarde bleek te zijn. In gevallen dat de verschijnselen van KERNIG en BRUDZINSKI zeer twijfelachtig waren, gaf de heftige pijnuiting — bij comateuze patiënten aan een zeer pijnlijke mimiek herkenbaar — ons een zeker teken voor het bestaan van meningitis. Het femurknijpsymptoom kan men opwekken, als men, met de volle hand de knie omvattend, krachtig doordrukt vlak boven de condylus medialis van het dijbeen.

¹N.T.v.G. (1952) 96, 1940.

Sittard, 13 Augustus 1952

A. J. R. E. VAN SCHOONHOVEN VAN BEURDEN

BERICHTEN

BUITENLAND

ENGELAND. — HULP AAN TUBERCULEUZE STUDENTEN. Zoals reeds in deze rubriek ter sprake kwam, streeft men ook in Engeland naar een sanatoriumbehandeling, die theoretische studie mogelijk maakt. Het Pinewood Hospital bij Wokingham in Berkshire opent in September een „experimental unit” voor 16 herstellende studenten met negatief sputum, in staat tot lichte bezigheden. De British Student Tuberculosis Foundation is verantwoordelijk voor hun studie; zij werft docenten, hoofdzakelijk van de Universiteit van Londen, tot het geven van leiding bij de studie en het houden van voordrachten (*Brit. med. J.*, 19 Juli 1952, bl. 164).

— POPULAIRE VOORLICHTING. Een criticus van een film, die het Ministerie van Gezondheid voor de propaganda der vaccinatie liet maken, vermeldt met duivels plezier, dat de „medical